

5. Той вечь ся намѣрва въ цвѣтъщѣ-тѣ възра-
сть. Обаче си докарва на память-тѣ за сладкы-ты
часове на дѣтинскѣ-тѣ възрасть — о колко иначе
бѣ тогась всичко! колко безмѣрно искаше тогась кога
това да стане, кога онова да има!

6. Отъ хыляды-ты му надѣжды не ся испълни
ни една! една-та изгонваше другѣ-тѣ! А кога-то
кръвь-та му ся изобилно разливаше, тогась едно не-
бесно дыханіе гы прѣсѣче, и той напраздно е очяк-
валъ плодове-ты.

7. А като поустарѣе и чувствуванія-та му ста-
вать по раздражителны; новы желанія ся възбуж-
дать въ грѣды-ты му; по красни планове ся измы-
шлявать и съ всичкы-ты хубости ся украшавать, на
кои-то едно распаленно мечтаніе е пріятно.

8. Дѣвица-та потѣнва въ тихы-ты сѣнища на
бѣднинѣ-тѣ си и желае края на тайны-ты си желанія.

9. Юношя-та гледа въ високо-то чувствуваніе
на своѣ-тѣ си свободѣ и силѣ че цѣль свѣтъ съ
красотѣ-тѣ си лѣжи прѣдъ него и мысли, че всичко
ще може да придобые.

10. Близко до тыя, что мечтаніе-то още заблуж-
дава, врьви по зрѣмый мѣжъ и по зрѣла-та стопанка
и майка.

11. Ти отивать по усърдно и по кротко близко
до сѣидбѣ-тѣ, что сѣ посѣяли, и отъ коѣ-то хыля-
ды ся испогубихѣ, още като пониквахѣ, а пакъ хы-
ляды, като изникнахѣ, прѣдъ озрѣваніе-то ся раскъ-
сахѣ отъ нѣкоѣхъ ненадѣйнѣ бурѣ.

12. Ахъ! отъ дѣца-та, кои-то трѣбваше да имъ
бѣдѣть похвала, по любезны-ты лѣжатъ сега подъ
гробныя покрывъ; отъ пріятели-ты, съ кои-то мы-
сляхѣ да поминѣтъ животъ общителень, по вече-то